

ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԱՆ ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ ԵՐԵՎԱՆԻ Ս. ՍԱՐԳԻՍ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

«Ես դնեմ զձեռս ի վերայ սոցա, և դուք
ամենեքեան աղօթս արարեք»:

1989 թ. սեպտեմբերի 10-ին հոգևոր մը-
խիթարության և ուրախության օրեր եղան
Երևանի Ս. Սարգիս եկեղեցում: Այդ օրը
տեղի ունեցավ Ս. Էջմիածնի հոգևոր ճե-
մարանի շրջանավարտներ Մանվել սար-
կավազ Մաթևոսյանի և Վաչե սարկավազ
Զիրեկյանի քահանայական ձեռնադրու-
թյունը՝ ձեռամբ Արարատյան հայրապե-
տական թեմի առաջնորդական փոխանորդ
գերաշնորհ Տ. Գարեգին եպս. Ներսիսյա-
նի:

Նախորդ օրը, շաբաթ երեկոյան, կիրակ-
նամուտի ժամերգության ավարտին, Երե-
վանի Ս. Հովհաննես եկեղեցում կատար-
վել էր նորընծաների քահանայական կոչ-
ման կարգը՝ ձեռամբ Գարեգին եպիսկո-
պոսի և խարտավիղակությամբ Տ. Մակար
աթղ. Հովհաննիսյանի:

Արարողության ընթացքում նորընծանե-
րը հանդիսավորությամբ հանձն առան
«Ամենայն պատրաստությամբ և առանց
ձանձրանալու կալ պաշտօն Աստուծոյ և ոչ
խափանել զգործն Աստուծոյ վասն մարմ-
նաւոր գործոց...»:

Կիրակի օրը, առավոտյան, Երևանի ա-

ռաջնորդանիստ Ս. Սարգիս եկեղեցում
սկսվում է ա. պատարագը: Օրվա պատա-
րագիչն էր Արարատյան Հայրապետական
թեմի առաջնորդական փոխանորդ գերա-
շնորհ Տ. Գարեգին եպս. Ներսիսյանը:

«Հի ողորմած և մարդասէր ես Աստ-
ուած» աղոթքից հետո սարկավազները,
խարտավիղակի առաջնորդությամբ, եկեղե-
ցու սեղանի ձախակողմյան աստիճաննե-
րով բարձրանում են Ավագ խորան և,
դառնալով դեպի ժողովուրդը, ձեռամբարձ
հրաժարվում աշխարհից՝ կոչվելու հա-
մար «...ի Կարգաւագութենէ ի քահանա-
յութին սրբոյ եկեղեցոյ ի սպասատրու-
թին» ըստ վկայութեան անձանց իրեանց
և ամենայն ժողովրդեան»:

Աշխարհիկ կյանքից հրաժարումից և
«Աստուածային և երկնային շնորհ» շա-
րականից հետո նորընծաները ծնրադիր
մոտենում և բոլորվում են ձեռնադրող
սրբազան հոր շուրջը, իսկ սրբազանն իր
ձեռքը դնելով նրանց գլխերին, արտա-
սանում է. «Ես դնեմ զձեռս ի վերայ սո-
ցա, և դուք ամենեքեան աղօթս արարեք,
զի արժանի լիցին զաստիճան քահանա-

յութեան անարատ պահել առաջի սեղանոյ Տեառն Աստուծոյ» աղոթքը: Նորընծաներին շնորհվում է փիլոն, սաղավարտ, փորորար և շուրջատ: «Խորհուրդ խորին» շարականի երգեցողության հետ փակվում է վարագույրը:

Ս. պատարագը շարունակվում է մինչև «Ողջոյն տուք միմեանց» քարոզը: Օծման խորհրդավոր ու հուզիչ պահն է: Ձեռնադրող սրբազան հայրը սրբալույս մեռոնով օծում է քահանայական լրիվ զգեստավորման մեջ գտնվող նորընծաների ճակատն ու ձեռքերը և նրանց վերանվանում նոր անուններով. Մանվել սրկ. Մաթևոսյանին՝ Տ. Հովհան քահանա, Վաչե սրկ. Զիրեկյանին՝ Տ. Թադեոս քահանա:

Քահանայական օծում ստանալուց հետո նորընծաները դառնում են դեպի ժողովուրդը և տալիս իրենց առաջին օրհնությունը՝ «Խաղաղութիւն ամենեցուն»:

Հալարտ ձեռնադրության և օծման ա-

րարողության ձեռնադրող սրբազան հայրը խոսում է ոգեշունչ մի քարոզ՝ շնորհավորելով նորընծա քահանաներին և հույս հայտնելով, որ նրանք իրենց ապագա եկեղեցանվեր գործունեությամբ միշտ բարձր կպահեն հայ հոգևորականի սուրբ և նվիրական կոչումը:

Հաջորդ օրը, երեկոյան ժամերգությունից հետո, կատարվում է «Օրհնութիւն աբեղաի» և «Օրհնութիւն վեղարի» կարգը՝ ըստ Ձեռնադրության Մաշտոցի, և նորընծա Տ. Թադեոս քահանան ստանում է կուսակրոն քահանայության խորհրդանիշ վեղար:

*
* *

«Էջմիածին» ամսագրի խմբագրությունը և շնորհավորում է նորընծաներին, մաղթելով անմնացորդ նվիրում՝ ի ապաստանություն Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցուն և հայ ժողովրդին:

